

Većina naše braće su intelektualci, cenjeni članovi društvene zajednice i istovremeno vrsni stručnjaci u svojim profesijama. Nekim oblastima se bave na radnom mestu, dok se nekim temama bave iz hobija i iz ljubavi. Međutim, svima njima je zajednička nesebična želja da ostaloj braći prenesu nešto od onog što znaju. Sve nas raduje prilika da pročitamo nešto novo, a posebno kada se autori tekstova po prvi put pojavljuju u "Sirijusu". Novi autori, nove teme, Nova godina i novi "Sirijus".

Ipak, na pitanje "Koliko imaš godina?", odgovor je ostao isti ... Ne menja se ni činjenica da su "zemlja", "vetar", "vatra" i "voda" ostali među nama i u nama ...

Sadržaj:

◆ "ZVEZDANI SVOD"	2
◆ "ČETRI ELEMENTA"	5
◆ "EKOLOŠKA SVEST U POSTINDUSTRIJSKOM PERIODU I NOVA REKONCE-PTUALIZACIJA ČOVEKA I SVETA"	7

ЗВЕЗДАНИ СВОД

„Ако би се звезде виделе само са једног места на Земљи никада не би престајала река ходочасника који би долазили да им се диве“, писао је Сенека. Символички, небески свод наоружан звездама, како је певао Леонид Мартинов, краси и нашу ложу, која симболизује Соломонов храм, недовршен услед смрти његовог градитеља, Хирама Абифа, отворен према звезданом небу, недовршен, као недовршени човек који тежи ка усавршавању.

Грчко име звезданог свода праисконске космогонијске снаге - Уран, долази од речи „*орос*“ и „*ано*“ што значи онај који је изнад планина. Тако реч „*уранос*“ на грчком значи небо или небески свод, где се налазе звезде и крећу сва небеска тела: небеса, која се простиру од зенита до хоризонта, посматрана као полулопта смештена изнад земљине површине. Према Хомеру, звезде су причвршћене на њему и крећу се заједно са њим. У античкој Грчкој, људи су уочили да после засејавање Мајке Земље наступа клијање потпомогнуто Урановим кишима, и закључили да је она жива и представља женски ентитет, који да би дао живот треба да дође у додир са мушким, што је било небо које је окружује односно грли и оплођује кишом.

Чудесни божански спој Урана-Неба и Земље, из кога су рођени богови, људи и сва жива бића, рефлектован је у узвику Елеузијских мистерија „*хие, кие*“, којим су учесници позивали Небо да проспе оплођујућу кишу.

У „*Орфичким химнама*“, Небо је поменуто као владалац Света, који окружује Земљу; оно је станиште богова и свему пружа заштиту.

С друге стране, Небо је за старе Грке било метални свод који држе веома високи стубови, или, према другом гледишту, неки див. Хомер комбинује ова два погледа и има Атласа који придржава стубове. Небо је према Хомеру било начињено од чврстог металног материјала званог „*полихалкис*“ т.ј. „од много бакра“.

Свакако, не треба претпостављати да је Хомеровско небо било јалова метална купола; оно је било пуно живота, живота звезда које га украшавају. На овој небеској куполи, у време дана

влада свевидећи Хелиос, бог Сунца, описан придевом „уранодромос“, односно „по небу путујући“, а ноћу се виде звезде и бледи лик Селене-Месеца.

Пресократовска философија настала је у грчким градовима Јоније крајем VII. века пре наше ере. У то време, ту су се философски погледи брзо развијали, као нигде на другом месту у Грчкој. „Милетска школа“ а то су Талес, Анаксимандер, Анаксимен... спојила је античку митологију са рационалним мишљењем, тражећи које силе делују у природи. Ови филозофи вероватно су више покушавали, да на основу неке теорије објасне „зашто“ у некој појави него „како“. У то време су грчки филозофи покушавали да одговоре на два основна питања о којима су дубоко размишљали; како је настао Космос и каквог је облика. Овај напор их је учинио оцима филозофског мишљења и оснивачима науке.

У средњовековној традицији, звезде су пре свега извор светлости. Оне дају небеско значење храму, цркви или ложи на чијем су своду и симболизују сукоб између духовних снага или светлости и матерјалних снага или мрака.

Петокрака звезда, чије ликове видимо на истоку наше ложе уз Сунце и Месец, је симбол људског микрокосмоса. Благословена је када горњи крак показује навише, а у супротном случају је симбол црне магије. Шестокрака симболизује обухватање духа и материје, активног и пасивног принципа, закон еволуције. Она је магични печат краља Соломона и Давидов штит. Седмобрака је сродна симболици броја седам, сједињује четвороугао и троугао, представља „космичку лиру, музику сфера, склад света, седмобраку дугу, седам планетарних зона“...

У Библији, Данијел симболом звезде означава вечни живот праведника, вазнесење у стање небеских звезда. У Апокалипси, Христ држи седам звезда у руци а помињу се и седам цркава што све указује на седам планета. Звезда се сматра и представом лика и имена очекиваног Месије. Симбол Христа је сјајна звезда Даница, а Витлејемска звезда се најчешће приказује са осам кракова.

Данас знамо да је звездани свод у ствари мали за нас голим оком видљиви део Универзума, чије истраживање представља једну од најграндиознијих интелектуалних авантура модерног човечанства. Од почетка Двдесетог века, наш космички хоризонт је у толикој мери прерастао звездани свод старих народа, да за то не налазимо примера у досадашњем развоју људског рода.

Пре сто година нисмо знали зашто сијају звезде. Већина астронома предпостављала је да је Универзум вечан и у основи непроменљив. Имали смо само рудиментарна знања о једној галаксији – Млечном путу.

Данас је поуздано установљено да је наш космос релативно млад и да се током свог развоја драматично мењао. Нуклеарне процесе услед којих звезде сјаје истражујемо у лабораторијама. Светлост најудаљенијих галаксија које проучавамо, враћа нас више од десет милијарди година у прошлост. Година 2009. је проглашена за међународну годину астрономије, јер је Галилео пре 400 година по први пут управљив телескоп према звездама и тиме започео телескопску еру. Почетком 20. века, на опсерваторији на Маунт Вилсону, гради се телескоп са огледалом пречника 2,5 м, тада највећи на свету. То омогућава да Едвин Хабл открије праву природу галаксија, измери њихову удаљеност и пружи доказ да се налазимо у Универзуму који се шири. Велику револуцију, астрономији је донело изношење инструмената у космички простор, ослободивши астрономе атмосферског „вела преко очију“. Нарочито је значајно било лансирање Хабловог телескопа, са огледалом од 2,4 м, практично истог као телескоп којим је Хабл, чије име носи, посматрао у првој половини 20. века.

Блиска будућност донеће астрономима нове могућности за истраживање неба украшеног звездама. До 2016 треба да буде завршен велики Европски телескоп од 42m, који ће омогућити директно мерење убрзања ширења Универзума, проучавање првих звезда, трагање за црним рупама, изучавање настанка галаксија, као и порекла и еволуције звезда и планета. Он ће такође омогућити добијање фотографија егзопланета у настањивим зонама, проучавање карактеристика њихових атмосфера и трагање за знацима живота.

Човекова жеља за усавршавањем која прожима дух Слободног зидарства, његова тежња за знањем и трагање за одговорима, који, ако су добри рађају нова питања, нема граница. Истражујући далеке просторе Универзума чији мајушни делић видимо као звездани свод Едвин Хабл је писао 1936. године: „На крајњем, нејасном хоризонту трагамо међу приказима посматрачких грешака за ретким знацима, који су једва нешто више поуздани. Трагање ће се наставити. Потреба је старија од историје. Није задовољена и не може се потиснути.“

Брат М. Д. Мудрост, Београд

ČETRI ELEMENTA

Trougao je Bog (trojstvo) ili svet noumenon.

Kvadrat (četiri elementa) je vidljivi, fizički ili pojavni svet - svet fenomena.

Tačka je čovekova duša, i oba sveta se odražavaju u duši čoveka.

Postoje četiri hermetičke discipline: Alhemija, Astrologija, Kabala i Magija. Sve te nauke sačinjavaju jedinstven sistem proučavanja čoveka i njegovog odnosa prema svetu noumenona i fenomena. Slova jevrejske azbuke i razne alegorije Kabale; imena metala, kiselina i soli u alhemiji; imena planeta i sazveždja u astrologiji; imena bogova i zlih duhova u magiji - sve je to samo konvencionalni skriveni jezik za psihološke ideje. Otvoreno proučavanje psihologije, posebno u širem smislu, bilo je nemoguće. Mučenje i lomača čekali su istraživače. Prava suština hermetičkih nauka bila je zato sakrivena iza simbola Alhemije, Astrologije, Kabale, Magije i kao objedinjujuće - Tarota.

Proučavanje imena Boga u njegovim ispoljavanjima čini osnovu Kabale. „Jehova“ se u hebrejskom piše sa četiri slova, Jod, He, Vau i He. Tim slovima davano je simbolično značenje. Prvo slovo označava aktivni princip, pokretač; drugo, pasivni princip, inerciju; treće, ravnotežu „oblik“; i četvrto rezultat ili skrivenu energiju. Kabalisti tvrde da se svaka pojava i svaki objekat sastoje od ta četiri principa, to jest da se svaki objekt i svaka pojava sastoje od Božjeg imena. Proučavanje tog imena (u grčkom tetragramaton ili reč od četiri slova) i njegovo nalaženje u svemu čini glavni cilj kabalističke filozofije.

Po kabalistima, ta četiri principa prožimaju i sačinjavaju svaku stvar. Zato, nalazeći na ta četiri principa u stvarima i pojavama sasvim različitih kategorija, medju kojima ranije nismo videli ništa zajedničko, čovek počinje da vidi analogiju medju stvarima. I postepeno on postaje ubedjen da je sve u svetu sačinjeno u skladu sa istim zakonima, u skladu sa istim planom. Iz određene perspektive, obogaćivanje intelekta i njegov rast sastoje se od širenja njegove sposobnosti za nalaženje analogija. Proučavanje zakona četiri slova ili imena Jehove, tako može biti način za proširivanje svesti. Ta ideja je zaista jasna. Ako je ime Boga u svemu onda bi sve trebalo da bude analogno svemu drugome, najmanji deo bi trebalo da bude analogan celini, zrno peska univerzumu, a sve analogno Bogu. „Kako je gore tako je dole“.

U Alhemiji se četiri principa od kojih se sastoji svet zovu četiri elementa. To su vatra, voda, vazduh i zemlja, kojima po svom značenju tačno odgovaraju četiri slova Jehovinog imena.

U Magiji, četiri elementa odgovaraju četrima klasama duhova - duhovi vatre, vode, vazduha i zemlje (elfi, vodeni duhovi, silfi i gnomi).

U Astrologiji, četiri elementa odgovaraju, veoma udaljeno, kardinalnim tačkama a to su: istok, zapad, sever i jug

Četiri principa - četiri slova Imena Boga, ili četiri alehmijska elementa, ili četiri klase duhova imaju pandan u četiri niza Tarota: štapovi, pehari, mačevi i pentagrami. Svaki niz, svaka strana kvadrata koji je kao celina jednak tački, predstavljaju jedan od elementa ili vladara jedne klase duhova. Štapovi su vatra ili elfi, pehari su voda ili vodeni duhovi, mačevi su vazduh ili silfi i pentagrami zemlja ili gnomi.

U Apokalipsi postije četiri zveri, jedna sa glavom bika, druga sa glavom lava, treća sa glavom orla, i četvrta sa glavom čoveka. I svi oni zajedno jesu Sfinga, slika četiri principa stopljenih u jedno.

Brat Elifas Levi u svojoj knjizi „Dogma i ritual” kaže:

„Simbolička tetrada, predstavljena u Misterijama Memfisa i Tebe kroz četiri oblika sfinge - čovek, orao, lav i bik - odgovarala je četrima elemantima starog sveta (voda, vazduh, vatra i zemlja...)”

Ta četiri znaka, sa svim svojim analogijama, objašnjavaju jednu reč skrivenu u svim svetinjama... Staviše, sveta reč nije izgovarana: ona je spelovana i izražena u četiri sveta slova - Jod He Vau He. Značenje ovih četiri simbola je i magijski ključ za ovladavanje svetom fenomena - pojavnim svetom. Odnosno, da bi postigao uspeh treba ti:

1. **Znanje** (čovek),
2. **Hrabrost** (lav),
3. **Upornost** (bik),
4. **Ćutanje i izdizanje iznad situacije** (orao).

Napravicemo skok ka savremenoj nauci koja je zahvaljujuci otkricu Votsona i Krika a zatim mnogim naučnicima nakon njih, uspela da dešifruje naš genetski zapis - DNK. U njemu je svaka informacija, gle čuda, zapisana uz pomoc bezbrojnih kombinacija, četiri baze: ADENIN, TIMIN, GUANIN i CITOZIN.

Brat S.R., Konstantin Veliki, Niš

EKOLOŠKA SVEST U POSTINDUSTRIJSKOM PERIODU I NOVA REKONCEPTUALIZACIJA ČOVEKA I SVETA

„Usavršivost čoveka je bezgranična... Doći će trenutak kad će Sunce na Zemlji osvetljivati samo slobodne ljude i neće prepoznati drugog gospodara do njihovog uma...”

Tako je snažna i plemenita ova misao Brata Kondorsea u delu „Skice za istorijski pregled napretka ljudskog duha”, ali kako kvalitet duša nije određen kvalitetom ideja, postavlja se pitanje da li je svet stvarno bolji od onog kojeg su nam preci ostavili. Da li je stvarno stvoren uslov za bolje sutra jer izgleda da se kaos i noć spuštaju na čitavu našu epohu. Naša civilizacija je, čini se, obolela u svojoj srži, u samom svom biću. Paradoks je što su zla našeg sveta posledica same civilizacije. Besomučna i neumerena eksploatacija naše planete, zagađenja svakojakog porekla umnožavaju se i postaju opšta...

Ekološki problemi su brojni i objektivno teški za rešavanje. Odgovornost za to pada na čoveka, koji s obzirom na njegovu veliku naučnu i tehničku moć i ekološku svest, - može prirodu zaštititi, razoriti ili je dalje "stvarati" u stanju dinamičke ravnoteže. Naravno, to zavisi od karaktera usmerenosti i nove skale vrednosti, - u procesima industrijalizma, postindustrijalizma, urbanizacije i adekvatno projektovanje novih tehnologija. Jer, zaštita prirodne, životne sredine, ako se hoće prosperitet i sadašnjih i budućih generacija, mora postati organski deo ukupne projekcije razvoja. Naime, čovek sa tehničkim, tehnološkim rešenjima može razrešiti veliki broj ekoloških problema u zajednici sa ulogom drugih naučnih oblasti. Ali tehnologija nemože rešiti sve

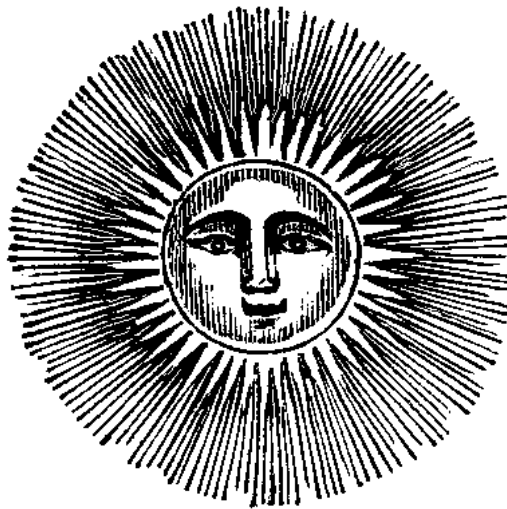
Istraživanja i statistički podaci upozoravaju na alarmantnost ugroženosti prirodne sredine, zemljišta najviše. Na putu Inicijacije spoznajemo Zemlju iz koje je naše telo uzeto i u koju će se vratiti.

Oko jedne trećine zemljišnih oblasti na Zemlji ne održava biološku aktivnost. Najvažnija je činjenica da je godišnja stopa uništavanja šuma u tropima oko 20 miliona hektara - to je jednako veličini Paname. Nestajanje tropskih šuma brine iz nekoliko razloga, osnovni je uništavanje autohtonih vrsta iz kojih se održava obnavljanje i poboljšanje otpornosti useva na štetočine. Uništavanje šuma tako ograničava sposobnost globalne poljoprivrede da se obnavlja. Prema apelu koji je 1991.godine latinoameričkim predsednicima poslao Gabrijel Garsija Marques i ostali ugledni potpisnici procenjuje se da će do 2015.godine tri četvrtine američkih tropskih šuma biti oboreno, a 50% njihovih vrsta biljaka i životinja zauvek izgubljeno. Ono što je Priroda stvorila tokom miliona godina biće od nas uništeno za malo više od 40 godina." (P. Kennedy).

Voda je vitalni i nezamenljiv prirodni resurs za održavanje života na zemlji, zato se ona mora sačuvati u zdravim prirodnim uslovima. Voda je elemenat u koji uranjamo ruku na putu Inicijacije da bi nas potsetilo da i naša dela moraju biti čista.

Ukupne količine vode na zemlji, izraženo statistički, pokrivaju 97% morskom vodom, 0.58% u zemljinoj kori, 0.02% jezera i reke, te 0.001% u atmosferi. Preostali deo od 2.01% pokriva polarni led.

Međutim dobrim delom "prljavi" industrijski razvoj takođe pogađa kvantitet i kvalitet vodenih zaliha Zemlje. Još jednom je glavni uzrok povećanje stanovništva na više od 5 milijardi. U bukvalno svakom velegradu sveta u razvoju, kombinacija prenaseljenosti, nesmotrenog koraka u industrijalizaciji, i skoro potpuni nedostatak kanalizacije i postrojenja za prečišćavanje, uništila je ono što su nekad bile čiste vode. Porast svetskog stanovništva je takođe ohrabrio masovno ulaganje u navodnjavanje. Svake godine, ogromne količine vode - procenjene kao 6 puta većeg protoka vode Misisipija, - vadi se iz zemaljskih reka, potoka i podzemnih rezervoara da bi se navodnjavali usevi. Vremenom, ovo vodi do zaslanjenih zemljišta, sve oskudnijih i zagađenih podzemnih rezervoara, jezera i unutrašnjih mora koja se smanjuju.

Zagađivanje vazduha je takođe jedan od ozbiljno prisutnih narastajućih ekoloških problema koji pokazuju iz decenije u deceniju, parametre povećanog zagađivanja i ugrožavanja prirodne sredine, osobito po čoveka. Opširnije o tome P. Kennedy upozorava: "Dim koji se vije nad današnjim kineskim gradovima i loše zdravllje radne snage slični su uslovima u Mančesteru sredinom 19. veka. Godine 1952. ozloglašeni londonski smog je oduzeo 4000 života i ostavio desetina hiljada bolesnih - da bi konačno bio donesen britanski Zakon o čistom vazduhu dve godine kasnije; naponi razvijenih država da kontrolišu izduvne gasove iz automobila su još skorijeg datuma. čak i danas, Čitavih 150 miliona ljudi u SAD dišu vazduh koji Agencija za zaštitu prirodne sredine smatra nezdravim. Javne građevine, od spomenika Građanskog rata u SAD do Akropolja, stalno su nagrızane. Zagađivači kao kisela kiša prenose se vetrom iz Britanije i Nemačke u Skandinaviju, ili sa Srednjeg zapada SAD u Kanadu, gde je na desetine jezera zakiseljeno. Istovremeno, naučnici su takođe zabrinuti da je ozonski sloj, koji štiti zemlju i njene stanovnike od štetnog sunčevog zračenja, ozbiljno istrošen isparenjima hemikalija kao što je hlora-floro-ugljenik. što je šira ozonska rupa, bilo da je iznad Antartika ili Nove Engleske, ljudska bića su ranjivija ", itd.

Van sumnje je da dolazi do ugrožavanja vitalnih atmosferskih gasova sa kojima je zemlja obmotana, i koji omogućuju život, jer veštačke hemikalije permanentno truju atmosferu. Evidentno je i enormno godišnje povećanje ugljen-monoksida, što upućuje na zaključak - da nam je biosfera ugrožena.

Ekološki problemi koje analiziramo su najveći izazovi koje već konfrontiraju ljudsko društvo i zahtevaju globalnu planetarnu novu alternativu civilizacije, - a to dalje znači, moramo se opredeliti za ideje koje će izraziti rekonceptualizaciju sveta i koje će objektivno biti efektivni uzročnici novih promena. Tu se kao najbitniji izvor promena nameće i vidi u tehnologiji, jer ona objektivno stvara nove mogućnosti usavršavanja prirode i transformisanja resursa, nezavisno od tipa i razvijenosti društva ponaosob. Takav pristup pretpostavlja napuštanje stihijnosti u razvoju. Moraju se stvarati nove institucije za ekološke probleme koje bi permanentno radile na programskim alternativama, i naravno, nužno je organizovano izdvajati finansijska sredstva u okviru svakog društva ponaosob, za zaštitu i očuvanje prirodne, životne sredine.

U vezi s novom tehnoloskom bazom, u ovom teorijskom usmerenju se ukazuje i na potrebu za prelaskom na tzv. "alternativne izvore energije", jer se fosilna goriva ubrzano iscrpljuju, a imaju i izražen negativan ekološki aspekt. Tako bi se civilizacija koja je izrazito oslonjena na jedan neobnovljivi energetska izvor (naftu), transformisala u civilizaciju koja se oslanja na višestruke, obnovljive izvore. Ovakva promena energetske osnove bi, smatra većina postindustrijskih autora, pored trajnog rešenja ovog pitanja, doprinela i značajnom smanjenju daljeg ugrožavanja prirodne okoline. Dakle, većina autora ovog usmerenja tehnologiju vidi kao osnovni zamajac društvene transformacije, pri čemu se ukazuje na *circulus-vitiosus* između tehnologije i razvoja društva jer, kao što tehnološki izumi i inovacije dovode do društvenih promena, tako i nova društvena klima omogućuje stvaranje novih tehnoloskih unapređenja..

Među najistaknutijim teoretičarima ovog usmerenja postoji potpuni konsenzus o odlučujućoj važnosti nove tehnološke revolucije u ukupnoj društvenoj transformaciji koja vodi ka naprednoj formi zaštite životne sredine. Po njima, nove tehnologije iniciraju promene u svim društvenim sferama, ali istovremeno i društvo preuzima sve veću kontrolu nad tehnološkim rastom, pokušavajući da ograniči negativne efekte po prirodnu okolinu. To su: Bel (Daniel Bell), Kan (Hermann Khan), Tofler (Alvin Toffler), Turen (Alain Touraine), Bžežinski (Zbigniew Brzezinsky), Gorc (Andre Gorz) i drugi. U vezi s tim "Postindustrijsko društvo postaje "tehnotronsko" društvo: društvo koje je oblikovano kulturno, psiholoski, društveno i ekonomski, ekspanzijom tehnologije i elektronike.

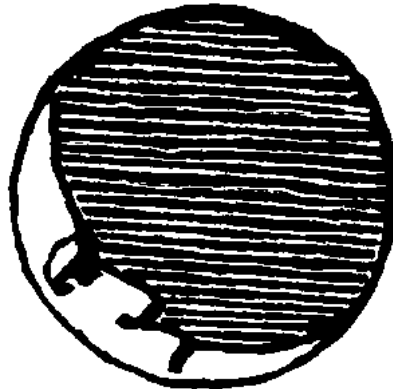
Kao osnovu svoje teorije postindustrijskog društva Andre Gorc postavlja specifični dualizam koji bi se ogledao u svim društvenim sferama. Adam Saf savremene naučno-tehničke promene uzima kao "postindustrijsku revoluciju" koja povlači za sobom i ukupnu društvenu transformaciju. Pri tom, autor podrazumeva razvoj mikroelektronike; i rešenje "genetskog koda". Saf analizira i društvene fenomene koji nastaju kao posledica ovih tehnoloških promena, a prvenstveno zamenu radne snage i gubitak radnih mesta usled racionalisanja i dispozicija u kvalifikacionoj strukturi radnog stanovništva.

Bel tehnologiju posmatra u okviru "društvene strukture" koja zajedno sa kulturom i politikom čini osnovne društvene oblasti. Specifičnost nove tehnoloske sfere on vidi u stvaranju novih, naučno baziranih industrija.. Ova nova tehnologija u čijem centru je teorijsko znanje dominira proizvodnim sektorom, smatra Bel, obezbeđujući dalji napredak društva: "Napredak društva postaje zavisan od teorijskog rada koji kodifikuje postojeća znanja i ukazuje na put empirijske realizacije. Zapravo, teorijsko znanje postaje strateški izvor, aksialni princip društva, a univerziteti, istraživački centri i intelektualne institucije, gde se teorijsko znanje sakuplja, postaju aksialne strukture naprednog društva." Ova nova "intelektualna tehnologija" je karakteristična za početak 21. veka. Za Bela, nova tehnologija je specifična po svom "naporu da definiše racionalnu akciju i da identifikuje značenje tog unapređenja" dok joj je cilj "ni manje ni više, nego da ostvari alhemičarski san: san o upravljanju masovnim društvom".

U centar svog kulturnog interesovanja Bolding smešta ekološko znanje i njegovu ulogu u razvoju čovečanstva, pa i u ovom slučaju smatra da je proces modernizacije ekološke kulture najuočljiviji na univerzitetima. širenje ekološke kulture u nacionalnim granicama doživljava ekspanziju u novoj postindustrijskoj revoluciji. Takođe, na internacionalnom planu, ekološka svest dovodi do razvijanja nadnacionalne ekološke kulture kojom se prevazilaze uski nacionalni okviri i kulturni provincijalizam. Prema tome ekološka kultura je, moguća samo u društvima koja se nisu zaustavila u razvoju, stvarajući novi oblik ličnosti - homo universalisa.

Koliko su materijalne i duhovne stvari u ovim teorijama čudno izmešane. Toliko su ti filozofi zookrate i industrijalci amerikanizovali jadnog čoveka da se nevidi pojam o razlikama koje karakterišu pojave fizičkog sveta i pojave sveta morala, prirodnog i natprirodnog. Ne može se umirujućim i demagoškim izjavama promeniti život ljudi i preći iz tame u Svetlost.

Da bi se promenio život prvo treba nastojati promeniti mentalitet ljudi i probuditi njihovu savest, podstičući ih na razmišljanje, ohrabrujući im pokušaje i dajući potporu tom naporu i volji da ga ostvari. Ideal tolerancije nije potrošen ideal, ali dok su ranije idealu prava čoveka oponirale ideologije totalitarnog tipa, sasvim potvrđene i jasno definisane, danas se ona krše licemerno pozivanjem na filozofiju o pravima čoveka, ukratko, u ime demokratije ubija se demokratija.. U ovom svetu koji sve više teži da uzme silu i zločin za merilo vrednosti, potrebno je da se nastavi govoriti o onome što jeste i što ostaje istorija, ali iznad nje, a to je ljudski duh. Čovek je usavršivo biće u onom smislu da može i da treba da se uzdiže. Osećamo da je ponor istorije dovoljno velik za čitav svet i da je civilizacija krhka koliko i život. Kriza koja obeležava naše društvo, bez sumnje je ekonomska i politička, šta više izgleda moralna i duhovna. A čvor te krize nalazi se u samom čoveku. Želim reći da čovek danas odbija ideju apsolutne vrednosti istine, a time i normu svih istina koje određuju čovekov život.

Slobodno zidarstvo nema "sistem" čudotvornog rešenja. Ono u rešavanju REKONCEPTUALIZACIJE ČOVEKA I SVETA može da ponudi određen prostor i alatke, određeno mesto i metod, mesto pravog dijaloga koji podrazumeva recipročnu toleranciju i alate koje smo upoznali kroz Inicijaciju.. Slobodno zidarstvo nudi put iz haosa u red, iz tame u svetlost i otkriva ono što je u svrsi reda i svetlosti.

"Budućnost čovečanstva je prva obaveza čovekovog kolektivnog ponašanja u doba negativnog ishoda tehničke civilizacije, koja je postala svemoćna. U ovom je sadržana ... i budućnost prirode ... cele biosfere ...Interes čoveka u najsublimiranijem smislu poklapa se s interesom ostalog života koji je njegova svetska domovina". Dostojanstvo čoveka je nemoguće izgraditi bez dostojanstva prirode. To dostojanstvo prirode nam nalaže da konačno prestanemo da svetsku okolinu tretiramo na egoističan, utilitarističko - pragmatičan način.

MKU:. N.G.

PL Konstantin Veliki, Niš